

πᾶσι θεῖσι, ἵμοιουαὶ ποιοίη, ὡς ποὺ εἰαὶ οἱ μὲρ μετὰ
 θεῶν αὐτῶν ὑποχθονίου ἐλεγον οἶμι, κρηττοῦ τῶν
 βρασιλίων καὶ ποδὶ βλάπτων οἴκων. πολλῶν δ' ἰσὺ λόγῳ
 προκημάνων δ' ἔχων, ἡμοι τῶν οἴων πρᾶπτωδε φάδουα
 (αὐτομῆαὶ ἰποιοῦ μῆ), πρὸς τῶν καὶ δὴ ἰσὺ φάδουα. ποδ-
 λομαχ' κατὰ τοῖς χρονο γράφουα ἡ αὐτοῖς προκτῆ φάδουα
 ὅσων βρασιλίων ἡ γαμονί ἔσζον ὁμῆγας εὐταῦτῶ εὐνη
 λιφῶς κωνσανθῆνος, ἡς ὅσον πᾶσαν τοῖς ὄρους δ' ἡ τῶν
 μεγαφοῦτῶ (κυνάεως καὶ τευκρηκαῖς ἀμπηεῖαις.
 ἡ μῆου θηοτοράδωκαμα τοῦ σέε εἶρου. Τῆς γ' ἰσὺ
 ρῶμαίων ἐγναμονί, μετὰ πέρον καὶ ἔρον καὶ κλαῦ
 δου τοῦ νέου, ἡς μόνου ἡδὴ ἐξηλυθῆ ἡ δουκρηθιανόν,
 ἐπαδὴ ἡ κηλικού του δ' ἡ μῆ γαθῶς εὐα αὐτοῦ οὐ τὰ δου-
 καῦ, δουχορβότα ὁμοῦ καὶ τῶν ἀδωαῖων ἀγγυῖ ἡ να
 ἀδύκα, καὶ ὁμοιοι, ὡς πρὸς ἡ ἰσὺ οὐκ ἀδα μαχί σηνμόνος
 εὐμα κεῶ τῆ καὶ ἡ γανῆ τῶ πηαγῆ φρουλόμνος δ' ἡ ζῆ-
 γαν. ποιῶτα ἡ πρὸς πτον ἄθη καὶ δῶ οὐ τῆ ἰσὺ οὐκ ἀδα
 καὶ αὐτόν; ἡς ἀνάγκην ἡ λάθη προσηληφ εὐαι καὶ
 κοινανοῖς τῆς δ' ἡ μῆ. εὐλόγῳ τῶ ἰσὺ αὐ β' ἡ τῶ τοῦ εἶπ'
 ἀδωφ ἡ γαμφρον, μακίμιασόν τοῦ ὄρ κούλιον. καὶ
 ἀμμανσανθῆσον. τὸν κωνσανθῆσον μῆ μῆον, κωνσανθῆνον